

355

печатана!

УМНИ, ДОБРИ И СИЛНИ.

23 година

II лекция на Общия класъ

13.X.1943 г. Сръда 5 часа сутринта

Изгрѣвъ-София.

Отче нашъ.
Сила здраве, е богатство.

Направихме упражнението за дишането съ ржцетъ.

Нѣкой отъ васъ изберете си една пѣсенъ, отъ всичкитѣ пѣсни, които имаме, доброволно я заучете. Разни пѣсни си изберете, като една задача. Кой, която пѣсенъ избере, да я заучи. Нѣщата, които не се заучватъ, тѣ не ползватъ. Сега вие искате да идите въ оня свѣтъ, да се научите да пѣете, тукъ имате най-добритѣ условия да пѣете. Въ оня свѣтъ като идете, ще имате друга обстановка, други условия, други предмети ще ви занимаватъ. Оня свѣтъ е тукъ. Оня свѣтъ е свѣтлина. Тази свѣтлина е оня свѣтъ. Божествениятъ свѣтъ е свѣтлина, духовниятъ свѣтъ е топлина, физическиятъ свѣтъ е сила. Тритѣ свѣта са това. Главата, сърцето и стомахътъ. Ние сме въ стомаха. Не смѣсвайте стомахътъ съ тѣрбуха. Подъ тѣрбухъ се разбира едно желание въ човѣка да яде, което се намира при слѣпнитѣ очи. Стомахътъ събира сили, които събиратъ материалъ за градежъ. Ако стомахътъ не събира материалъ за градежъ, тогава нашата работа е свършена. Ако лѣтно време не събираме храна и хамбаритѣ ни останатъ празни, какво ще правимъ. Ако си кадемъ, изворитѣ са сухи и нѣма водича, какво ще правимъ. Назвамъ: Истинето въ живота седи въ свѣтлината, която имаме на земята, въ топлината, въ въздуха, който ни лѣха, въ водата, въ хлѣба. Същественото са тѣ. Него като не разбирашъ, какво ще разбирашъ.

1000 кое отъ тѣзи числа е по-големо, тия дветѣ числа са равни.
10000 Хиляди и десетъ хиляди, са равни числа. 10,000 е число, което е раздробено на малъ повече частици, но количествено тежестта е еднаква. Имате 100 лева. 100 лева, по 100 стотинки, правятъ 10,000 стотинки. Десетъ хиляди стотинки, повече ли е отъ 100 лева. Не са повече. Имате числото едно, имате и числото две, което число е по-късметливъ отъ тѣзи дветѣ числа. Сега не изхождайте отъ богословскитѣ идеи, но въ дадения случай едното е за предпочитане, едното представлява слънцето, дветѣ представятъ месечината. Едното зависимо ли е? Дветѣ е резултатъ, сѣнка на едното. Месечината се нуждае отъ слънцето, то ѝ праща свѣтлина. Въ дадения случай едното е реално, а дветѣ е число на сѣнкитѣ, и вследствие на това произтичатъ всичкитѣ противоречия. Книжнитѣ пари са сѣнка на златото. Цената на златото остава всѣкога еднаква. Книжнитѣ пари губятъ своята стойностъ. Сега трѣбва да се приложи, всѣко едно учение се прилага. Вие може да имате най-хубавата храна, може да я милвате, да я гладите, да я цѣлвате. Може да пишете цѣли трактати за нея, но туй нѣма да ви ползува, може на тази храна да се молите. Всичко да правите, безъ това да ви ползува. Храната, която се приема тя ползува човѣка. Първото нѣщо е, всѣка една мисълъ, всѣко желание, и всѣка постѣпка да мине презъ душата. Ако тази мисълъ не мине и като мине ако не остави нищо, тогава не се ползувате. Умътъ е спомагателно средство на душата. Сърцето е спомагателно средство. Въ дадения случай, Духътъ е ръководството на душата. Не се стремете да разберете какво нѣщо е душата. Искашъ да разберешъ отъ нѣщо, какво нѣщо е свѣтлината. Нѣмашъ никакъвъ опредѣленъ образъ. Или за вѣтъра, какъвъ опредѣленъ образъ имате. Усѣщате неговото движение, милва ви нѣкой път, взема ви шапката, въркулия, дигне ви палтото. Нѣма кому да се сърдите. Ние се сърдимъ на опредѣленитѣ работи. Щомъ имашъ опредѣлена идея, спрешъ се. Неопредѣленитѣ работи са хубави. Ако турите една малка пращинка въ окото, която е опредѣлена твърда, какво ще ви причини, едно болезнено състояние ще ви причини.

Та казвамъ: често вие спорите какво нѣщо е любовта. Ти не разбирашъ какво нѣщо е любовта. Подъ думитѣ не разбираме любовта, какво означава? Който не е разбралъ любовта, не ялъ отъ любовта, не е ялъ отъ плодовѣтъ ѝ. Ако е билъ здравъ е едно положение, ако е билъ боленъ, друго. Ако е боленъ, а ялъ, съвсемъ други ще бждатъ неговитѣ понятия, ако е билъ разположенъ или ако е билъ неразположенъ, съвсемъ други ще бждатъ вашитѣ понятия. Азъ и на васъ като ви говоря, дали сте разположенъ, може да ви занимавамъ съ други мисли, може вие да си мислите, да имате единъ апартаментъ хубавъ, да имате едно хубаво скривалище, послѣ мисълта ви се занимава да бждете осигурени въ банката, да имате пари. Или нѣкой отъ васъ сте самотни и си мислите, не си струва човѣкъ да бжде самъ, да си има другарь. Кой нѣма другарь. Имашъ два другари, краката, имашъ други двама другари, рѣцетѣ, очитѣ, ушитѣ, но като дойдешъ до любовта имашъ една уста, една уста имашъ но тя вътре е двойна. Два канала имашъ, единиятъ отива въ стомаха, другиятъ въ дробовѣтъ. Стомахътъ се допитва по нѣкъ пътъ до устата и въздухътъ и той се допитва.

Имате една дробъ, имате една втора: $1/2$ това е една дробъ. Имате единица отъ слънчевата свѣтлина, месечината дава на земята, една единица, а за себе си задържа двѣ единици. Две единици взима отъ слънцето и едната дава на земята. Имате една втора, едно е слънцето, две е луната. Тогава въ обикновениѣ изчисления отъ една ябълка дадешъ една частъ. Ябълката раздѣлена на две части имашъ две половини и едната половина дадешъ на нѣкого. Ако на стомаха си дадешъ половина ябълка ще приемешъ нѣщо. Но ако на стомаха не дадешъ половинъ ябълка, тогава какво ще даде стомахътъ. Или ако въ мозъка не възприемешъ една мисълъ, какво ще ти даде. Правата мисълъ, всѣкога е храна. Тебе една мисълъ, която не те успокоява не ти дава миръ, едно желание, което не ти дава миръ, тѣзи желания не сѣ съществени. Нѣкой отъ васъ имате желание да пиете една чаша вино или една чаша ракия. Не е лошо. Хубаво е. Ракията е излѣзла отъ сливитѣ. Доста хубаво е. Но въ тази ракия, всичкитѣ жарин хранителни вещества и масла сѣ отишли въ въздуха, останало, туй, което не е хранително. Ако нѣкой отъ васъ иска да стани медиумъ да пийне ракиица. Едно наркотично сръдство всѣки човѣкъ като се напие, той е медиумъ. Като дойде на себе си вече не е доволенъ. Ракията привлича невъзвишенитѣ духове, но нисши духове привлича. Ако искашъ нѣкой отдолу да дойдатъ, пий ракиица, пий вино. Всички тия ненапреднали същества идватъ. Като минатъ презъ твоя умъ, ще оставятъ своитѣ нечистотии. Като станишъ сутринтъ адже видишъ, че сѣ хстали всички нечистотии. Яли, пили и оставали тида чистишъ. Казвамъ: По стариятъ начинъ вие седите и мислите, че доброто е нѣщо, което може да го вземете, да бждете добри, вие мислите, че и любовта може да я вземете. Не се взема отъ нѣкъде любовта. И доброто не се взема. Кой нѣщо ти обичашъ и любишъ. Майката обича детето, понеже то е излѣзло отъ нея. Като дойде друго дете, чужда дете; тя казва, не е като моето дете. По какво се отличава нейното дете? — Отличава се по това, че тя е вложила нѣщо, което познава. Другитѣ които съложили, тя никакъ не го познава. Вие обичате едно дете и не знаете защо го обичате. Като гледамъ нѣкое дете, гледамъ какъ е създадено, та. То създадено на майка си много неприятности. Майката като гледа, казва: това ангелче. Азъ гледамъ тази форма какъ е създадена, то е въоръжено съ пушка, съ стрели, воененъ е, пѣка майката иска да го прави владика или попъ. Въоръжили сѣ годинъ она свѣтъ

вие обичате нѣкого и не знаете защо го обичате. Вие го обичате по нѣкой
пѣтъ по простата причина, че отъ него има животворенъ магнетизмъ. Отъ то-
зи човѣкъ иде нѣщо много приятно, което разполага. Да кажемъ обичашъ гроз-
довия сокъ, заради сладчината. Обичашъ зрѣлото грозде заради сладчината.
Отъ добритѣ хора излиза нѣщо добро, което влиза въ тебе и ти е приятно.
Отъ нѣзи хора, които избѣгваме, отъ тѣхъ излиза нѣщо неприятно, гниещо, като
калъ, избѣгваме ги. Много лошо е да обичашъ единъ лошъ човѣкъ. Ако го по-
гледнешъ ще видишъ, ноблагодашение, че ние не виждаме. Ако всички вие бѣхте
ясновидци, при туй съзнание, което имате, щѣхте да се хванете гуша за гуша.
Ще намѣришъ, че нѣкой отъ васъ, въ миналото ти направилъ нѣкой голѣмо не-
щастие и сегашниятъ животъ се дължи, че той ви е направилъ нѣкое голѣмо
зло. Вие вземате сега само лошата страна. Тогава ще хванешъ този човѣкъ
и ще кажемъ, изправи погрѣшката си. Той не знае какъ да изправи, че е изви-
нява. Казвате: не искаме праздни извинения. Моята сиромашия, моята бедно-
тия и нещастия се дължатъ на тебе. Какво ще правите. Дали това е тѣй или
не, то е другъ въпросъ. Ако вѣрвашъ тѣй, ако не вѣрвашъ не е тѣй. То зависи
отъ вѣрата на човѣка. Да ви кажа кое е вѣрно, може опитъ да правите. Нѣкой
казва: кое е вѣрно? Всѣки единъ отъ васъ може да направи опитъ. Вечерно
време помислите за вашиятъ приятелъ и помислете си дали е въ стаята си
или не е тамъ. Какъ ще познаете? Ако познаете е вѣрно, ако не познаете,
не е вѣрно. Ако познаете вѣрата ви е силна. Видѣлъ си нѣщо. Нали вечерно
време въ снъ сте яли кокошка или ябълка сте яли. Като се събудите каква
ябълка сте яли на снъ, кажете ми. Азъ съмъ виждалъ нѣкой стани и плуе, че
ялъ месо, никакво месо не е ялъ. Въображение въ снъ. Самата мисль за ме-
сото ще му причини едно отвращение. Ако вашиятъ приятелъ е тамъ, звукътъ
ще бѣде музикаленъ, много ясенъ, много мекъ, приятенъ. А пѣкъ ако го нѣма,
приятеля ви, звукътъ ще бѣде тѣпъ, като нѣкой пукната стомна. Или пѣкъ ще
усещате една празнота, че се радвои съзнанието ви. Ако приятелътъ ви е
тама, ще усѣщате че съзнанието ви, че не е раздвоено. А пѣкъ като го
нѣма, ще се радвои съзнанието. По нѣкой пѣтъ, като помислишъ за вашия
приятелъ дали е въ стаята, ще започне да ти играе окото или веждата, туй
показва, че го нѣма. Ако ти играе дѣсното око, или дѣсната вежда, значи е
тамъ. Казвашъ: играе ми. Провѣри. Първия пѣтъ ти проиграе лѣвото око,
идишъ нѣма го. Втория пѣтъ ти проиграе, идишъ пакъ го нѣма. Трети пѣтъ,
десети, деветъдесетъ и деветъ пѣти като провѣришъ, вече идвашъ до закона.
Когато лѣвата вежда ти играе и когато усѣщашъ празнота, пакъ направи опи-
титъ. Когато ти играе дѣсната вежда, пакъ направи опитъ. Като провѣришъ
може да се осланяшъ на този изводъ. Дошло ти нѣщо на умъ, още нищо не
показва, че е законъ. Може да направите единъ опитъ. Вземете единъ билетъ
отъ лотарията и пакъ направите опитъ. Щомъ е раздвоено съзнанието ви, нико-
га нѣма да вземете нѣщо, щомъ не е раздвоено съзнанието ви, ще спечелите
малко, може да си вземете паритѣ назадъ, колкото сте дали. Нѣкой пѣтъ може
да вземете хиляда, 2 хиляди, 25 хиляди. Но ако вие ще спечелите 250000
лева, вие ни нѣ-малко нѣма да мислите за билета. Човѣкъ: който ще спечели
взема билета и казва: Ако дойде добре, ако не дойде пакъ добре. Като че
не го интересува. Ако дойде добре, ако не дойде пакъ добре е. Онзи, който
много се интересува, много малко печели. Който очаква да спечели, не спе-
чели. Азъ да ви кажа, онзи който иска и е раздвоенъ въ себе си, когато се
тегли лотарията съ своето вълнение раздрусва рѣдътъ и не може да взематъ

неговият билетъ. Вие по нѣкой път отивате при нѣкой банкеръ, съмнявате се въ него, казвате: той нѣма да ми даде. Той е такъв изядникъ. Настройвате го противъ себе си. Той казва: не давамъ. Ако държите въ ума си най-хубави тѣ работи за него, той ще ви даде. Вие имате превзети възгледи. Казвате този е религиозенъ. Въ какво седи религиозния човѣкъ, по какво се отличава богатиятъ, има богатство. По какво се отличава ученията човѣкъ, има учение. По какво се отличава цигулара - знае да свири. По какво се отличава художникътъ, рисува хубаво. По какво се отличава здравия човѣкъ, работи. По какъ се отличава болниятъ - лежи, слугуватъ му.

Казвамъ: въ живота си имайте нѣщо реално. Кой е набоженъ? Да кажемъ азъ съмъ набоженъ, но седя като нѣкой ярее костилка, въ нѣкоя каса непосѣтъ. Питамъ тази набожностъ какъвъ приходъ ще принесе? Ако азъ съмъ посѣтъ въ земята, вече съмъ динамиченъ, ще принесе полза. Всѣка идея, всѣко чувство, което се е приложило, то дава плодъ. Има много чувство, възхищаваме се отъ тѣхъ. Да допустнемъ, че тинарисувашъ една картина, възхищавашъ се, много хубава е. Питамъ: следъ като си нарисувала картината, какво ще се ползувашъ. Ако си художникъ ще се ползувашъ разбира се. Ти ще направишъ различие между всичкитѣ краски, които сж вложени въ картината. Тѣзи краски въ тебе вече сж пренесли слънчевата свѣтлина, която дошла и принесла полза. И следъ като нарисувашъ тази картина, ти си се измѣнилъ. Каквото си вложилъ въ картината. Картината е излишъкъ на онѣзи идеи. Художникъ като нѣма една идея, не може да нарисова картината, не да копира, но да рисува. Отъ вънъ като копирате, вие копирате идеитѣ на другитѣ хора. Най-първо се занимавай съ идеитѣ на баща си, майка си, братъ си, до като дойдете до онѣзи идеи въ васъ. Вашитѣ идеи въ васъ е - неенежние - приложение на новото. На слоеване на новата насока. Азъ много пъти, до сега съмъ ходилъ на концерти. Свириятъ мене - добре Бахъ много добре. Единъ го свири по единъ начинъ, другъ го свири по другъ начинъ. Виждамъ колко време е взело на този човѣкъ да свири Бетховенъ, Бахъ. Има стотина или двеста хиляди ноти, които е запомнилъ, где трѣбва да свири, тихо, полека, силно, какво изражение трѣбва да даде. Този цигуларъ колко пъти сж го поправали, вие безъ поправки мислите да станите религиозенъ. Религиозенъ човѣкъ не може да стане до като не е срѣсналъ стотина религиозни хора, гениални да му дадатъ нѣщо. Ако джидътъ не полива ^{посѣтото} ~~мислата~~, нищо не става. Всичкитѣ добри хора около насъ трѣбва да внесатъ отъ тази енергия, на доброто въ насъ, за да расте. Трѣбва да дойде отвънъ доброто, отъ Бога. Трѣбва да дойде и да израсте въ насъ. Джидътъ, свѣтлината, топлината, трѣбва да дойдатъ за да израсте посѣтото. Ние мислимъ, като влѣзе доброто, че то изведнажъ, само по-себеси ще израсте. Трѣбва да има условия. / Котката седи на стола срещу учителя и се чисти. / Тя тълкувателъ. Казва: чисти трѣбва да влѣзете въ училището. Поддържа идеята. Това е едно животно, което азъ съмъ го дресиралъ. Азъ му внушихъ тукъ да дойде, за да ви бъде едно предметно учение. Вие ще кажете, нѣкой духъ влѣзълъ. Не моята мисль, азъ го доведохъ. Казвамъ: ще се качишъ на стола и той изпълни. Слуша значи. Като отнема мисльта, хичъ не се интересува, не седи. Той мисли, дали ще има малко сиренце? - Казва: като дойда дали ще има малко баница? Малко сиренце, кашкавалъ? Азъ вече имамъ баница, приготвена. Тя много внимателно ходи. По нѣкой път азъ върви въ лѣсото и котката върви съ мене, разхожда се отпредъ, въ лѣво, на дѣсно, обръщамъ се и тя все седи. Нѣкой път ѝ казвамъ: върни се. Може да те подгонятъ кучетата. Не може да ходишъ, за коткитѣ още нѣма законъ, свобода нѣма, и той слуша.

Две седмици беше се изгубилъ, при мене беше станалъ много религиозенъ, четѣха му се ребрата. Следъ нате две седмици като се върна беше се оправилъ, къде е ходилъ не зная. Нѣкъде на екскурзия, на гости.

Казвамъ: Доброто, което имаме сега, всичкитѣ дарби, които имаме, изискватъ се условия. Ние остарѣваме по единствената причина, че изгубваме условията. Вие казвате: остарѣхъ вече. Вие се осакащате. И на 120 години като си, ако искашъ да си заминешъ, и повикашъ близкитѣ си, ще кажешъ отивамъ си, връщамъ се въ другия свѣтъ. Вие сега не искате да се вървите. И по нѣкой път на сила те изкарватъ отъ тукъ. Хората те презиратъ, казватъ: ха върви си, безполезенъ си въ свѣта, иди да се учишъ. Казвамъ: Старитѣ да се учите да пѣте. Стариятъ може ли да пѣе?—Може много хубаво да пѣе. Старитѣ пѣятъ много хубаво. Старъ на български, а на английски значи звѣзда. Старитѣ хора значатъ звезди. На англичанина като кажатъ старъ, той разбира звезда на небото, а българина разбира остарѣлъ човѣкъ, той не разбира звезда. Казвамъ: какъ вие звезди да не свѣтите. Звездата не остарѣва, тя е винаги млада. Който остарѣва, той нѣма свѣтлина. Човѣкъ за да остарѣе изгубилъ е свѣтлината, изгубилъ е топлината, изгубилъ е силата. Бакалско понятие на стария човѣкъ. Шомъ изгубишъ топлината, свѣтлината и силата краката не държатъ, това е самовнушение. Много мѣчно е да се освободите отъ внушенията. Нѣкой дойде при менъ и казва: много ми е мѣчно. То е внушение вече. Нѣкъде съ нѣкого имашъ сродство, но той има нѣкаква несполука въ работата или въ търговията, изгубилъ е 100, 200, 000. Или женаму и децата му умрѣли, голѣма скръбъ има. Ти си свързанъ съ него и по радиото, той ти предава своята скръбъ. Ти не знаешъ, защо страдашъ. Страдашъ заради него. Ако той се радва и ти ще се радвашъ, понеже той скърби и ти страдашъ.

99 отъ страданията сж на другитѣ. 10 на 1 сж наша собственост. Нѣкой път и за себе си страдаме. Казва нѣкой: не зная защо не съмъ разположенъ. Другъ е неразположенъ. Нѣкой денъ си разположенъ, но другъ е разположенъ. Тия нѣща сж хубави. По нѣкой път по този законъ хората може да се лекуватъ. Човѣкъ може да се свърже съ добритѣ здрави хора, които да го обичатъ. Достатъчно е 5-6 души хора, които да го обичатъ, да му помагатъ, да му кажатъ нѣщо хубаво и веднага той ще се почувствува здравъ. Достатъчно е да идатъ десетина души, които мразятъ нѣкого или десетина души, които иматъ да му даватъ и да се почувствува зле. Да кажемъ по сто хиляди лева ии далъ на всѣкиго и всѣки казва да си върви. Ще те уморятъ. Ако искашъ да живѣешъ, като дойдатъ десетината души, прости имъ дълга. Тѣ казватъ: Господъ да го поживи. здраве да даде, и ще остане да живѣешъ. Много хора умиратъ по единствената причина, че не искатъ да правятъ добро. Сега нѣкой път вие искате да бъдете кротки, вие не може да станите кротки, ако не се свържете съ кроткитѣ хора. Помислете за тѣхъ и веднага ще станите кротки. Вие искате да бъдете умни, вѣнъ отъ умнитѣ хора, само съ себе си. Вие искате да бъдете здрави. Направете опитъ, свържете се съ здравитѣ хора по цѣлото лице на земята, седнете и вижте, къде има здрави хора. Помислете за Германия за Англия, за Русия, макаръ, че се биятъ, все ще намерите здрави хора, които сж въ съгласие съ васъ. Искате да пишите хубаво. Помислете за поетитѣ. Има поети, които сж писали своитѣ книги, има други, които не сж ги писали. Тепърва ще ги пишатъ. Има добри хора, които не сж се проявили, тепърва ще се проявятъ. За насъ важи, туй, което е проявено, защото онѣзи, които не сж се проявили, то е бъдещето. Откажете се да мислите по старому. Дойдатъ при мене и казватъ: ние не живѣемъ добре, тукъ на Изгръваа. Не само вие

но хиляди идатъ отъ видимия и невидимия свѣтъ и нѣкои отъ тѣхъ оставатъ своитѣ извержения. По нѣкой пътъ вие привличате тия хора. Вие мислите, че хората на Изгрѣва сж ангели. Като дойдете виждате ,че не сж. На Изгрѣва има ангели, но всичкитѣ не сж ангели. Едни сж дошли и знаятъ да сж служатъ, а другитѣ сж кандидати за ангели, които се учатъ да слугуватъ. Ангелъ значи, който знае да свири много хубаво, а кандидати сж тия, които сега взематъ първитѣ уроци по музика. За въ бъдеще^к то се научатъ да свирятъ, все ще бждатъ добри музиканти.

Сега оставете старитѣ ваши възгледи. Казвате: помоли се. Вие мислите по много лесенъ начинъ да придобиете. Казвате: я да се помолимъ. Че трѣбва да се молишъ то е говоръ на Небето. Ако не говоришъ на свършения езикъ, не ще те чуятъ. Да говоришъ, да сенмолишъ дълго, мислишъ, че ще ти дадатъ. Когато се молишъ на Господа, нищо нѣма да искашъ отъ Него. Чудни сте вие. Вие искате да ви дадатъ. Животътъ е тѣй нареденъ и ако вие знаехте. Ти искашъ да се помолишъ на Бога и Богъ да ти подобри работитѣ. Нѣкой пътъ минава единъ човѣкъ, само ако му говоришъ една сладка дума този човѣкъ ще бжде на ваше разположение, тебе ти е слуга. Ти казвашъ: този човѣкъ е неразположенъ, боленъ. Ти го гледашъ и казвашъ: карма му е, нека тегли. Кажи на този човѣкъ ще оздравѣешъ скоро, едно голѣмо добродѣе за тебе. Този човѣкъ като се върни дома, ще каже отъ туй, колѣмото благо, което е за мене, ще му дамъ на него, много му благодаря, насърчи ме. Ти казвашъ: ще стани ли. Ти само кажи, че слънцето ще изгрѣе, не че ти заповѣдавашъ. Кажи: утре въ 6 часа слънцето ще изгрѣе, излѣзъ да го видишъ. Има астрономически календари, кждего е показано всѣки денъ слънцето кога изгрѣва и ти ще му кажешъ кога слънцето ще изгрѣе и кога ще излѣзе. Отъ кжде го знаешъ? Отъ календари. Новорете само за нѣща, които сж реални въ свѣта: ще изгрѣе слънцето. Ще дойде^т тмнината, нощъ е въ мене. Ти си кажи; слънцето ще изгрѣе. Защото ако не изгрѣе слънцето, ще замина за другия свѣтъ. До тогава, до като слънцето изгрѣва ще живѣешъ, като престане да изгрѣва, ще заминешъ. Подъ думата ще си заминешъ, азъ ето какво разбирамъ: слънцето нѣма да изгрѣе, значи ще се образуватъ облаци, ще бжде тъмно и нѣма да виждашъ, кога е изгрѣло. Казвашъ: не изгрѣ тази сѣринъ, не го видѣхъ. Като залѣзе пакъ него виждашъ. 4-5-10 деня има облаци, буря, вѣтъръ и всичко туй произвежда цѣла пертурбация въ ума ти. Тогава ще кажешъ, туй е за добро. Тия облаци сж благо, ще падне дъждъ, трѣвитѣ се нуждаятъ, плоднитѣ дървета се нуждаятъ, посѣтото и то се нуждае отъ него. Казвамъ: страданията, които сега ги имате, то е дъждътъ. Тамъ ти си излѣзълъ съ хубави дрехи, дойдо дъждътъ намокри те. Азъ имахъ единъ такъвъ примѣръ може близо преди 25 години. Азъ съмъ въ Борисовата градина, много хубавъ, ясенъ денъ и виждамъ, че скоро, следъ 1-2 часа ще има проливенъ дъждъ. Гледамъ 3 дами облекли си въ празнични дрехи, съ хубави шапки, минаватъ. Азъ ги гледамъ и се поусмихнатъ малко. Седя въ Борисовата градина и следъ единъ часъ се излѣ проливенъ дъждъ. Гледамъ дамитѣ се връщатъ свършено мокри, дрехитѣ полепнали по тѣхъ, шапкитѣ смакани. Тѣ като ме видѣха, се поусмихнаха малко, дрехитѣ имъ седятъ залепени по тѣлово. Хубавото е, че тѣ не се сърдятъ но се смѣятъ, закачатъ се. Казватъ: сега сме подъ най-хубавата парижка мода. Шапкитѣ увиснали, дрехитѣ увиснали. Нѣкой пътъ и ние така излѣземъ. Ти си се облѣкълъ хубаво, завалѣлъ дъждътъ, намокрилъ те и ти казвашъ: днешния денъ такъвъ ли е за мене, Човѣкъ не може да излѣзе да види хубавъ денъ. Вие трѣбва да знаете кога ще се управи времето.

Ако ви хапатъ мухитѣ не излизайте. Ако се образува нѣкакъвъ сърбехъ не излизайте, ако сте раздвоени въ ума си не излизайте. Когато сърцето и умътъ една и съща мисль, едно и също желание, излизате. Всичко е на добре. Щомъ сте неразположени, стойте си въ къщи. Мнозина отъ васъ ставатъ неразположени, когато ще се развали времето. Мнозина, когато ще има буря чувствувате болка въ гърба. Мнозина отъ васъ, когато ще вали дъждъ, чувствувате болка въ плѣшката, дъждътъ образува тия работи. Казвамъ: полицитѣ ви сѣ чисто фиктивни, тѣ сѣ благословение. Полицитѣ сѣ отражение на вѣннитѣ прояви, които ставатъ. Като ги изявите има болестъ. Не не всичко е фиктивно, но времето има влияние. Нѣкой пътъ сме радостни. Туй показва, че времето ще се подобри. Ще дойде повече свѣтлина, повече топлина, повече електричество, повече магнетизмъ. Отъ невидимия свѣтъ ще идатъ хубавитѣ мисли. И тамъ ни пожелаватъ доброто. Вие тукъ сте заети съ земнитѣ работи. Казвамъ: нѣкои отъ васъ не трѣбва да бждите апа заняти. Вие трѣбва да отдавате и на земния животъ и на духовния и на Божествения еднаква цена. Еднакво трѣбва да ги цените. Назва: азъ искамъ да напустна земята. Нѣма какво да напустнишъ земята, ти ще напустнишъ земята, когато има мѣсто къде да идешъ. Христосъ казва: "Отивамъ да ви приготвя мѣсто и когато в го приготвя, ще дойда да ви взема." Ти искашъ да умрешъ. Не е пригответено мѣстото. И въ Божествения Свѣтъ да идешъ, трѣбва да ти е пригответено мѣстото. Като слѣзешъ на земята, трѣбва да ти е пригответено мѣстото. Мнозина на земята служатъ безъ да имъ е пригответено мѣстото и страдатъ. Онѣзи късметлиитѣ, които сѣ дошли, иматъ пригответено мѣсто. Баща имъ и майка имъ имъ е приготвилъ мѣсто, на време сѣ дошли. Нѣкои сѣ дошли не на време., и казватъ, че нѣматъ късметъ. Нѣкой българинъ отива въ бѣгаринъ Америка да си проправи пътъ понеже тукъ въ Бѣлгария не му върви. Нѣкой пътъ му провървява, но всички сѣ минали презъ много голѣма дисциплина. Нѣкой пътъ до като научатъ езика, до като научатъ характера на американеца. Онѣзи, които сѣ късметли, нѣматъ тѣсни и високи чела.

Тѣзи сѣ такива лица късметли ли сѣ ?

Азъ нѣкой пътъ чувствувамъ вашето състояние като нѣкой твърдъ камъкъ. Сега можа да ви се ^{помага} ~~пренася~~ . Ако си помага човѣкъ самъ е по-добре.

Правиль съмъ много опити. Вземалъ съмъ нѣкой пътъ, безъ да знае нѣкой човѣкъ, влизамъ въ съобщение съ него и го слушамъ, когато той казва: не ми се живѣе. Азъ вземамъ и представямъ въ ума му, най-хубавитѣ работи, какъ ще се оправятъ работитѣ му. Най-първо той е наведенъ, но като му изпратя тази мисль, че работитѣ му ще се оправятъ, той се поизправи, усѣща, иде нѣщо отъ нѣкъде. Казва: малко ми мина това лошото състояние. Понасърчихъ се малко. Най-първо никакъ не му се ходи, но азъ като му пращамъ така виесли, на първия, на втория денъ, той трѣгне, казва: трѣбва да се работи вече. Трѣбва да се учи. Вие тукъ сте се събрали и се състезавате. Състезание да нѣма между васъ. Състезания може да има между виртуозитѣ да свирятъ, вие трѣбва да се учите. Ученицитѣ какво ще се състезаватъ? Послѣ, никога не опредѣляйте да кажете: отъ него ученъ човѣкъ нѣма да стане. Какво разбирате като кажете, че отъ него ученъ човѣкъ нѣма да стане, виденъ човѣкъ нѣма да стане. Заменъ е тѣлкозъ ясно. Виждамъ, че кончето е слабо и казвамъ: туй конче нѣма да носи 100 килограма на гърба си. Малко конче е. Конъ хиляда килограма носи ли? Казвамъ: този конъ е слабъ, не е младъ. Слабиятъ конъ не ели хубавъ, че въ свѣтасамо коне ли има? Защо сѣ направени мухитѣ? По нѣкой пътъ

накацатъ по човѣка. Тѣзи мухи дойдатъ, изядатъ ги. Освободятъ те. Нѣкой
пхъ микробитѣ сж отровни, мухата кацне по челото, обира микробитѣ, а
ти казвашъ: тази муха е досадна. А тя иде да ти помогне, ти не разби-
рашъ. Нѣкой пхъ азъ не искамъ да ви вѣвѣря, защото ще станете суевѣрни.
Човѣкъ като започне да изучава Божия Свѣтъ, трѣбва да бѣде много ученъ,
да има голѣмо знание, другояче ще падне въ крива посока. Мухи има, които
предсказватъ, че ще дойде нѣкой. Дойде мухата, кацне на тебе и тя показ-
ва, че ще дойде нѣкой да те човѣрка. Или ти казвашъ: този е изядникъ.
Тогавъ ще дойде нѣкой муха да те ухапе. Тя ти казва: днесъ ще дойде нѣ-
кой, който ще те ухапе, както азъ те хапя. Азъ те хапя, за да вземешъ мър-
ки. Тѣзи муха казва: ти както дължишъ: сто, двесте лева, да промѣнишъ поли-
цата. Мухата тѣй ти казва, а ти вземешъ кърпата и я изгонишъ. Каквото
тя ти казва, не вземашъ предъ видъ. Дойде този и започне да те чука.
Казва ти: едно време мислихъ, че си честенъ човѣкъ, а сега виждамъ, че не
си. За хиляди лева ще тури всичкитѣ неразбрани думи отгоре ти. Казва:
Десетъ лева две години ги взелъ и не ги връща. Тукъ нали копятъ скри-
валища. Мия които копятъ, набрали зелени круши, нахапали ги и понеже не
може да ги ядатъ ги изхвърлили. Нѣмъ а да дойдатъ да поискатъ зрѣли
круши, но ще яде отъ зеленитѣ, ще ги опитва и като не сж хубави, ги хвър-
ля. Българинътъ има единъ характеръ. Като влѣзе въ бостана, не разбира
коя диня е узрѣла, но съ ножа направи едно квадратче, види динята дали
е зрѣла и като е зелена, тури квадратчето, иде на друга диня и на нея
направи квадратче. И тя зелена и така, може 20 дни да осакати, до като
намѣри зрѣла диня. Този български начинъ не го правете, да правите
квадратчета. Потупайте динята, да ви кажа коя диня е узрѣла. Задницата
на динята трѣбва да е познала, да е хлѣтнала и като я тупашъ, да не
е тежка, да не е тинъ тинъ. Когато динята е узрѣла и като красива мома,
добива лѣскавъ цвѣтъ. Сладкитѣ дини иматъ много хубавъ лѣскавъ цвѣтъ.
Тия, които иматъ единъ неопредѣленъ цвѣтъ не сж хубави. Онѣзи, които
разбиратъ отъ динитѣ, познаватъ, коя диня е зрѣла. Много приятенъ цвѣтъ
иматъ сладкитѣ дини. Цвѣтътъ показва каква е сладчината. Та най-първо
трѣбва да се окажете отъ много ваши навици. Станишъ сутринъта, седишъ,
единъ много лошъ навикъ, почешешъ се по врата. Не го прави. Не бутай
главата си отзадъ, тѣ сж лоши навици. После станишъ сутринъта и туршъ
дѣсниятъ кракъ върху лѣвия. Сутринъ като станишъ не турай лѣвия кракъ
върху дѣсния, нито лѣвия върху дѣсния. Държи краката си отдѣлно, дай
имъ свобода. Тия навици ги оставате, нищо повече. Отправете мисълта си
къмъ Бога, разположенъ, неразположенъ благодари на Господа. Ако имашъ
неразположение, то ще си замине, може да е чуждо неразположението. По-
благодари на Бога и кажи: доста голѣмъ бърборко съмъ, искамъ да се ос-
вободя отъ тази мърмория. Забили те плешката, изпоплашите се, идете при
нѣкой лѣкаръ. Поблагодарете за плешката. Заболи те ржката, поглади си
рамото, тури малко вода. Като дойде нѣкой вашъ приятелъ, кажете му: да
се запознае, да пипне рамото. Той иска да се ржкува, да прекара ржката
си по рамото отгоре. Вие искате нѣкой пхъ да ви не бутатъ. Хубаво е.
Но нѣкой пхъ е хубаво и да ви бутнатъ. Ако вѣтрътъ насъ не ни бута,
ако слънцето не ни бута, какво щеше да стане. Благодарение на тази
слънчева топлина, ние се освѣжаваме. Тя свѣтлината освежава. Хората сж
своитѣ погледи си влияятъ. Вие не сте наблюдавали какво голѣмо богат-
ство де крие у човѣка. Нѣкой човѣкъ като мине, погледнете те, едно

голямо богатство е, едно Божие благословение. Може да е дете или старъ човѣкъ, погледне те, Къто че ти казва: добъръ е Господъ, върви напредъ. Ти сега мислишъ, като че всичкитъ хора, които наватъ, не сѫ добри, пазишъ се отъ тѣхъ. Всичкитъ хора сѫ проводници. И добритъ и лошитъ хора сѫ проводници на Божието благословение. На васъ ви говоря ако искате да разбирате. Понеже искате да знаете истината. Всичкитъ хора въ свѣта, сѫ проводници на Божието благословение. Ако вие вѣрвате въ това, тия благословения ще дойдатъ, ако не вѣрвате, нѣма да дойдатъ. Законътъ е, туй въ което ние вѣрваме, то идва. Ние вѣрваме въ порядъка и той идва. Не говоря за порядъкъ, който не съществува. Казате: какъ могатъ всичкитъ хора да бждатъ проводници. Вашиятъ мисленникъ въ къщи, зло ли е, добро ли е? Отъ тамъ излизатъ нечистотии. Но едно удобство е за васъ. Отъ едно мѣсто иде чистата вода. Казвамъ: лошитъ хора, тѣ взематъ лешевината. Единъ лошъ човѣкъ като мине покрай тебе, ще вземе лешевината отъ тебе и тебе ще ти бжди припало. Добритъ даватъ, лошитъ взематъ. Лошия човѣкъ, ако нѣма лошо да вземе, той ще вземе доброто. За туй трѣбва да имашъ малко лошо, че като вземе лешевината, той се задоволява. Като нѣма какво да вземе, ще вземе отъ доброто. И тогава и вие страдате: казвате: еди кой си ме наруга. Законътъ е, че и вие наругихте. Казвате, той е грубъ човѣкъ. Нѣма човѣкъ, който да не е грубъ. Хващате единъ човѣкъ, раздрусвате го. Въ свѣта или давате или вземате. Вие си отворите устата, дишате. Вие или давате, или вземате. Въ свѣта всичко има една обмѣна. Погледнешъ единъ човѣкъ. Въ дадения случай, той или дава или взема. Тази обмѣна вие не може да я избѣгнете. Ако вий я избѣгнете, ще дойде голѣмо зло. Правилна обмѣна трѣбва. Срѣщнешъ човѣка, казва ти нѣщо погледни го добре, поздрави го. Познавашъ го, непознавашъ го, поздрави го. Сега вие искате да не давате поздравлявате само хората, които познавате. Като идете при нѣкоя хубава ябълка, трѣбва ви нѣкой да ви го запознава съ нея, тя самата се препорѣчва. Добрия човѣкъ носи препорѣката съ себе си. Добрия човѣкъ, като те срѣшне казва: поздрави, онзи, който е съ мене. Че кого да поздравя. Този който е съ менъ поздравя го. Добрия човѣкъ има нѣколко души, които вървятъ съ него. Той го е създалъ. Онази картина сама не е създадена, другъ я създаде. Азъ съмъ човѣкъ, има Единъ, който ме е създалъ, поздрави го. Тебе те срѣшне нѣкой, ти му кажешъ: поздрави онзи, който ме е създалъ. На всѣкъде ние трѣбва да поздравяваме Господа, който е въ хората. Сега оставатъ въ оня свѣтъ. Но оня свѣтъ е на свѣтлината. Ако загасимъ свѣтлината, какъ свѣтъ ще имаме. Нѣма да се виждате. Като отворимъ свѣтлината виждаме се. Като затворимъ свѣтлината, нищо не се вижда. Свѣтлината, която е въ нашия умъ е важна. Вие искате на Изгрѣва да разрешите всичкитъ въпроси. Ако сега разрешите всичкитъ въпроси, въ бждеше какво ще правите. Учителътъ можи ли да даде за единъ день всичкитъ задачи да разрешите. Днесъ може 2-3 задачи да разрешите, но хиляда не може. Има нѣща, които за далечното бждеше ще останатъ. Най-първо това ще носите въ ума си.

Сега искамъ да изберете по една пѣсенъ и да я научите. Насила не ви казвамъ, Онѣзи отъ васъ, които искатъ, изберете си по една пѣсенъ и като я изберете, хубаво я заучете. Ще намѣрите нѣкой да я изсвири, ще я заучите хубавотъ тъй както трѣбва. Ще пѣешъ вденажъ, дважъ, ще пѣешъ до като ти е приятно че пѣешъ пѣсенъ. Ако искате отъ българскитъ може да си изберете, но по една пѣсенъ да си изберете. Азъ искамъ да видя какъвъ резултатъ ще има. Послѣ не се считайте, че ста много

набожни. Някои отъ васъ искате да бъдете набожни. Не изкайте да бъдете царе. Най-първо искайте да станите царе на сърцето си, на сърцето си стани царъ. Да знаешъ какъ да се обхождашъ съ сърцето си, това е да си царъ, да знаешъ какъ да се обхождашъ съ ума си, това е да си царъ. Да знаешъ какъ да се обхождашъ съ душата си, това е да си царъ. Като се научишъ да царувашъ въ себе си. Така можешъ да изучишъ характера на единъ човѣкъ и да му дадешъ едно добро наставление. Сега ще се научите да контролирате старитѣ си пориви. Където не знаете да направите. Кажете ми една пѣсенъ, която обичате всички. Ще кажете: азъ мога да любя. Че кой отъ васъ не може да люби? Вие може да кажете другата пѣсенъ, азъ ще се подмляя, то е на опашката. Мъчно се пѣе. Азъ мога да любя.

Изпийте пѣсенъта: "Настанаха свѣтли дни за младитѣ и за старитѣ". Какви сж тѣзи младитѣ? Младитѣ да бъдатъ здрави, а старитѣ да бъдатъ умни. Здравиятъ може да яде сладко. Умниятъ може да чете хубави книги, да се радва. Сега вие трѣбва да се освободитѣ отъ вашитѣ полковници. Доста полковници имате, а вие сте редови. Полковникътъ не позволява войникътъ при него да е свободенъ. Ако ти е полковникъ, ти ще седишъ при него козирогъ, не може да бѣдишъ свободенъ. Старитѣ възгledi сж все полковници. Щомъ ги носите, на всѣкъде ще ви спиратъ и все козирогъ ще дигатъ. Ще снемете униформата, да ви не познаватъ. Въ цивилна форма ще бъдете. Ако носите военна форма, трѣва да давате честъ. Ако не знаете да отдадете хубаво честъ, полковникътъ постѣпва, както намира за добре. Сега, ое е по-добре: да пѣете или да ви пѣятъ?— Кое е по-добре, да ядете ли или да гледате другитѣ какъ ядатъ. Хубаво е, когато ние слушаме. Хубаво е, когато и другитѣ слушатъ. Най-хубавото е ние да върваме, послѣ другитѣ да върватъ. Азъ трѣбва да вървамъ. Ако азъ не вървамъ и цѣлиятъ свѣтъ нѣма да върва. Казвамъ: моята вѣра ми е донесла благословение. Вие като дишате ще донесете сжщитѣ брагословения. Вие като пиете, ще имате сжщитѣ благословения. Като ядете хлѣбъ ще имате сжщитѣ благословения. Учителътъ пѣе:

"Настанаха, настанаха, настанаха, настанаха, свѣтли дни, свѣтли дни свѣтли дни, свѣтли дни. Замладитѣ, които сега идватъ въ свѣта и за старитѣ, които се готвятъ да си идатъ отъ свѣта.

Настанаха свѣтли дни, настанаха свѣтли дни за младитѣ, за старитѣ.

Младитѣ да работятъ, старитѣ да не седятъ на столоветѣ."

Вървайте въ това, че има кой да ви обича и кой да ви люби въ свѣта. Най-малкѣ трима има, които да ви обичатъ и то отъ най-добритѣ, най-умнитѣ и най-силнитѣ. Тѣй-трѣбва да бѣде едно вѣруу. Като вървишъ, кажи си: трима души има, които ме обичатъ. Ще кажете: азъ искамъ да бъда най-уменъ, най-добъръ, най-силенъ, понеже ни обичатъ и ние трѣбва да бѣдимъ като тѣхъ.

О Т Ч Е Н А Ш Ъ.